

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDÉK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

Harcz az ev. ref. egyházban.

Fennebi czim alatt a „Nemzet” közli a „Székely Nemzet” aug. 30-ki számában megjelent cikket, mely az ev. ref. egyház igazgató tanácsa által felhatalmazás és utasítás nélkül felvett egy milliós kölcsön miatt kitört támadást indokolatlannak akarja feltüntetni. Miután lapunk is említést tett ez ügyről a cikkben e körülmény is fel van említve, kötelességünk közönségünk tájékozása végett közölni e cikket, fenntartva észrevételeinket:

A „Sz. N.” így ír:

Tulajdonképen nem harcz az, hanem heccz. A kik újságot olvasnak s a kik ismerik az erd. református egyházkerület ugynevezett ellenzékét, azok nagyon is jól tudják miféle okai vannak ennek a heccznek, a mely most akkora széllal indult meg az igazgatótanács ellen.

Vádoltatik az igazgatótanács, hogy

1-ször: folyó évi július 3-án a nélkül, hogy az egyházi törvény, vagy a kerületi közgyűlés, erre fölhatalmazta volna, avagy arra imminens szükség kényszerítette volna, zálogba tett az osztrák-magyar bankhoz egymillió négyszáznegyvenezer frt. névértékű 5 százalékos magyar papírjárdékot és kölcsön vett ennek alapján egymillió forint készpénzt. A számítás ez volt: kapunk egymillió készpénzt 4%-ra; ennek évi kamata 40,000 frt. De az egymillió készpénzzel vásárolunk egy millió áru ötszázalékos papírjárdékot, a melynek az évi jövedelme 50,000 frt. tehát a tiszta nyereség 10,000 frt.

Nyilvánvaló — mondják a hírlapi cikkek — hogy ez börzejáték s az egyház állandósági jellege és vallás-erkölcsi természete semmi ilyen fajta nyereszkeskedő üzlekedést meg nem tűr. Aztán a papírjárdék eshetik is és ez a baisszejáték 50—60 frtnyi veszteséggel, tehát óriási kocszázattal jár.

2-ször: az a pénz, a mivel járadék papirokat vásárolt az igazgatótanács, nem is az egyházkerület pénze, hanem azoké az egyházközségeké, papoké és tanítóké, akik urberiség és dízma-megváltás czimén Nagy Péter püspök óta, mint saját vagyonukat, központilag őrzik azt az igazgató tanácsnál.

Ez a vagyon tehát az egyházközségek tulajdona s

ahhoz még az egyházkerület sem nyulhat, annál kevésbé ennek felhatalmazása nélkül az igazgatótanács.

3-szor: az igazgatótanács a nyereszkeskedő börzejáték által részére jutott tízezer forintból a kolozsvári theologiai akadémia alapját akarja segélyezni. Már pedig ez az egyházkerülettel egészen külön álló, idegen czél, annál fogva, mint ilyen, előlegesen is kárhözhatandó.

Az igazgatótanácsot snjto vádnak ez a rövid foglalatja. Az erdélyrészi vidéki lapokban, a Kolozsvárt és Nagy-Enyeden megjelölő újságokban tudniillik nagy részletességgel és mely finantz-politikai tanulmányokkal irtak erről a „botrányos” dolgról. S mikor az erdélyrészi olvasó közönség előtt nem hatottak a cikkek, akkor fordultak a fővárosi sajtóhoz. Ott van egy-két elevebb vérű lap, a mely a pikáns híreket szereti: azok kaprakaptak a szenzációs cikkeken. Fölvette, vagy utánnomatta a nagy eseményt enigy commentáló cikkeket a budapesti „Prot. egyh. és Isk. Lap.” is, sőt kommunikéket vittek be róla a fővárosi komolyabb lapokba is.

Bejárta kétszer, háromszor, — a világot a botrány s nem volt ember: kálvinista vagy pópista, zsidó vagy óhitű, a ki erről a famozus ügyről ne beszélt volna.

A kik a dolgot ismerték, azok mosolyogtak rajta; a kik csak az újságok rettenetes cikkeit olvasták, azok fejet esóváltak, mondogatván: van valami baj, lenni kell a dologban valaminek s az igazgatótanács bizony tulhajtott a törvényes határokon. Egyben mindannyian meg egyeztek, hogy tudniillik feneketlen zavar vagon az erdélyi ref. egyházkerület vezetésében s a dolgon segíteni egyházi és hazafiai kötelesség leszen.

A hírlapok eképen egyengették utját annak az értekezletnek, a melyet gr. Kuun Kocsárd hívott össze aug. 13-ára Kolozsvárra, s a melyen gr. Kuun Géza elnökölt. Az értekezlet különben igen nevezetes határozatot hozott. Ismeri minden ember. A konkluziója az, hogy a nagyenyedi Bethlen fótanoda papnövelője minden áron fönntartassék, a Kolozsvárt felállítani szándékolt theologiai akadémia létesítése pediglen minden áron megakadályoztassék.

Ez az aug. 13-iki értekezlet nyilvánvalóvá tette,

micsoda érdekközösség fúzi az egyháznak ama buzgó hiveit az állandó igazgatótanácsához. Compromittáink kell mindenképen az egyház kormányzó férfait. Igaz, nagyot ártunk vele az anyaszentegyháznak, megingatván az intézők, a vezetők iránt a bizalmat; hanem hát az mindegy: fódolog, hogy az igazgatótanács kompromittálva legyen.

Pedig nincs compromittálva s a kik felsültek és szegyenkeznek a közvélemény előtt, azokat egyáltalában nem kell az igazgatótanács sorsaiab keresni.

(Folyt. követ.)

A nagyenyedi sugárut.

Oly szép eszmét pendített meg a „Közérdek”, hogy pár szóval kénytelen vagyok magam is hozzá szólni.

A sugárut tervét életre valónak látom, bár sajnálom hogy annak megbirálására közelebbi adatok nem terjesztettek a közönség birálata ele.

Ilyen adatok volnának a tervezett sugárut tengelyvonalának kitézése, hosszának megmérése, összehasonlítva a mai vasúthoz vezető közlekedési vonalok hosszával, a kisajátítandó terület nagysága és hozzávetőleges értéke.

Ily részletes adatokhoz azonban mindenképen előt szükséges volna a piaci kiindulási pont megállapítása és erre nézve ez újvárosi határ a vasuti indóházzal a Benda telken át összekötő vonalat vélem legcélszerűsábnak.

Ily nagyszabásu utczának okvetlen a piacon kell kezdődnie, ily kezdetül alkalmas helynek csak a Benda-ház látszik lenni.

Ha a tengely vonal kitézetett, kiczövekeltetett ugy az építkezés az utczákat metsző vonalakban esakis az új utca irányában volna megengedhető később kisajátítási költségek elkerülése végett. Igy részletekben a város nagyobb megterhelhetése nélkül, ugyszólván magától létrejönne az új utca, a városnak csak egy közgyűlési határozatot kellene hoznia, mely szerint a sugárut mentén a patakon innen nem engedélyez 4 méternél törpébb építkezést, a pataktól az újhidutczáig 3 és fél méternél, azon tul 3 méternél.

Ily határozattal, feltéve hogy az eszme valóban életre való, hogy ezen közlekedési vonal jelentékenyen rövidíti az utat, hogy a város azon részében czélirányos az

TÁRCZA.

Emlékezés Nagyenyed pusztulására.

(1849. január 8.)

Szilágyi Farkastól.

Jan. 9-én délidő körül indult menekülési utjára, saját lakásáról, N.-Enyed város akkori főbirája Hank József számos tagot számláló családjával, a Tövis utczán felfelé. Menet közben még benn a városban csatlakoztak hozzá annyian, tulnyomó számban enyedi szászok, hogy a menekülő csoport létszáma 61-re növekedett. Eme csoportban voltak névszerint Kovács Mihály iparos polgár, ennek neje és 2½ éves Mihály nevű kis fíjok; Bakk János iparos polgár és póje, Hendl János iparos polgár és családja, a Sántáné leánya, öz. Bessenyei János földbirtokos, a prof. Péterfi László anyósa, Virág József sat. sat.

Czéljük a volt, hogy Tövésre meneküljenek.

Bakk János szemtanu eme csoport menekülését eképp beszéli el:

„Jan. 9-én d. u. 1 óra körül, telkem hatsó részéről, hol az egész vészteljes éjjel s a rá következő nap déli-élejtje idejét remegve és bujkálva töltöttem, belopodtam házamba s az utczára nyíló egyik ablakból lestem, hogy lakásom közelében mik történnek. A Tövis utczában már nem volt nagy zaj. A házak sorban égtek, az oláhok raboltak, ittasan dölingeztek, de ezen utczában ekkor nem voltak valami sokan. A mint nagy ovatossággal jobbra balra nézegetek, egyszer csak egy csoport embert látok a Nagyhid felől előbukkanni s nagy sietséggel lakásom felé közeledni. Utközben a szomszédos telkekről egy

egy szerencsétlen menekülő csatlakozott hozzájuk. Csakhamar megismertem az öreg Hankot s azután másokat is.

Miután ablakom alá érkeztek, kérdeztem tőlük, hogy hová mennek? Merre a jó Isten vezére, jöjjon maga is lón a rövid válasz. Azonnal hozzájuk csatlakoztunk én és feleségem.

Benn a városban nem bántott senki s így háborítlanul értük el a Tövis utca végét.

Itt egy nagy csoport fegyveres oláh ácsorgott. Nehányan, főleg tribunok a szabadba kitett asztalok mellett ittak.

Ezek a mint minket megláttak, minden oldalról körül vettek s parancsolták, hogy forduljunk vissza s fegyveres fedezet alatt menjünk a táborba Felenyedre hol sorsunk felett határozni fognak.

Hank előveszi és mutatja a Prodán védő levelét, melyet a prefektől jan. 8-án kapott volt. A tribunok megnézik, azután nevetni kezdenek s szorgatják, hogy csak forduljanak vissza s menjenek Felenyedre.

Hank látva, hogy Prodán védőlevelére mit sem adnak, kijelenti, hogy ők szászok mindannyian, hivei a császárnak s azért ohajtanak innen távozni, mert hajlékaik leégtek s nincs e városban többé hely hová a borzasztó hideg elől bevonulhassanak.

Ez használt.

Rövid tanácskozás után beleegyeztek a tribunok, hogy útunkat folytathassuk.

Eljutottunk a tinódi utász házig.¹⁾

E helyen ujong utunkat állotta egy Enyedre igyekvő fegyveres oláh csapat s kényszeríteni kezdett, hogy menjünk velök a szentkirályi oláh táborba. Az efele táborba vivés tudvalevőleg azt tette, hogy az illetőket kissé férebbs viszik s aztán rendszeren lelövik, vagy agyon verik.

¹⁾ A Tövis utca végétől 2 kilométer távolban fekszik.

¹⁾ Enyédől 4—5 km. távolban fekvő fogadé épület a Tövésre vivő országot mellett.

építkezés, ha a vonal mentén jó ivóvíz található: 10 év alatt az eszme valóságosá válhatnék.

Lenne Enyednek egyetlen szabályos utczája, mely a Várszeg utczával szemben feltűnnék és a félvárosnak rövidebbé tenné a vonathoz való közlekedést, nem is szólva a vidékiek forgalmának megkönnyítéséről, főleg Feleenyed felől. A közvélemény jó irányú fejlesztése a sajtó feladata, ezért nagy szolgálatot tesz a „Közérdek“ az eszmecserék közlése, a közügyek ismertetése és igazságos bírálata által.

A fentiekben kívánt adatok a következők: A város-háztól a vasuti indóházig tesz a távolság, I. A sugáruton a Bendaházon át 660 ölet, II. A Szentkirályutczán 920 ölet, III. a Magyarutczán 1110 ölet. A két utóbbit ut rövidíthető a Szentkirály utca végén a Várad kert mellett nyitható uton 80 ölet, ezenkívül még rövidíthető volna a II-ik utvonal a megyeház előtti kocsihíddal 120 ölet, utóbbi esetben csak 60 ölet volna hosszabb a közlekedés, mint a Sugáruton át. A sugárut területe 7260 ölet tenne, de ebből mintegy 1260 ölet a jelenleg ott ott létező utczákra esik, úgy hogy kisajátítandó legfeljebb 6000 ölet volna 3000 frt értékben, nem tekintve az épületeket.

Segédmérnök.

Találkozó.

F. hó 1-én lélekemelő jelenet zajlott le a Bethlenfőiskola disztermében. Azon theologusok, kik az 1867-8-ik tanévben voltak tagjai az akadémianak jöttek össze, feljuttani a multat, a baráti szeretetet. Az akkori szerződés aláírói közül 21 alussza az örök álmát, s az élő 52-ből megjelentek 22-en. 1. Aszalos György torockói pap, 2. Almási Sámuel tūri pap, 3. Beregszászi Albert tacsai pap, 4. Bóka György holtmarosi pap, 5. Bodola János nagyenyedi hivatalnok, 6. Dancs Sámuel polg. isk. igazgató N.-Enyed, 7. dr. Gergely Sámuel egyet. mag. tanár Kolozsvárt, 8. Geréb Márton tanár Kolozsvár, 9. Gönczi János koronkai pap, 10. Herepei Gergely kolozsvári pap, 11. János Albert hátszegi pap, 12. Jónás Bálint borsai pap, 13. Imre István szászujósi pap, 14. Kakaró Márton terreni pap, 15. Kovács István kézdívásárhelyi pap, 16. Kósa Mihály petrozsényi pap, 17. Kerekes Samu tanár és hirlapíró, 18. Pál Károly tanár M.-Vásárhely, 19. Rigó György m. macskási pap, 20. Simó Géza m. bándi pap, 21. Veress Sándor sárdi pap, 22. Vitus Lajos tanár Szászvároson.

Az egybegyűltek dicső éneke után, Herepei Gergely kolozsvári pap lépett a szószékre s egy alakilag és tartalmilag egyaránt kiváló szép könyörgést mondott. Később Vitus Lajos szászvárosi tanár üdvözölte az egybegyűltek. Majd Kerekes Sámuel m.-vásárhelyi tanár és szerkesztő, és Gönczi János koronkai pap olvasták fel lendületes költeményeiket, melyeket lapunk más helyén talál a szives olvasó. Azután a folyó ügyek tárgyalása után, ismétlenül kimondták, hogy 10 év múlva találkozni fognak. Este 6 órakor pedig felkeresték a temetőt s ott nyugró két osztálytársuk, a Bethlen kollegi-

ember, hanem neje és gyermekeiért kiknek egyedüli gyámoluk.

Ez a mélyen megható jelenet volt életünk megmentője.

Egyszer csak látjuk, hogy sz oláhok közül egy hatalmas férfi alak kiválik, kardot ránt s harsány hangon kiáltja, hogy a menekülőket ne bántsa senki, mert ki bántani fogja, annak vele fog meggyúlni a baja. Ezután Hankhoz közeledik, őt az oláhok kezeiből kiszabadítja s azután rimánkodó gyermekeire mutatva; így szól hozzá: „Ezek mind a te gyermekeid Uram?“ „Az enyémeik mindannyian“ felelte Hank. „Látod folytatja az oláh, ki eléggé ittas volt, én is apa vagyok, nekem is gyermekeim vannak otthon Hidaon, kik aggodnak miattam: sirnak utánam“ s eme szavak közben szeméből könnyespek perregtek alá. Majd biztat, hogy mit se féljünk, mert ő elkísér Tövésre mindnyájunkat s nem lesz semmi bántódásunk, de eme fáradsáért adjunk neki valamit, mert ő szegény családos ember s a mi kevese van is honn, ki tudja a forradalom vihara nem söpri-e azt is el.

Természetesen megköszöntük szívesességét s ígértük, hogy fáradságát tőlük, földönfutó emberekől telhetőleg megfogjuk jutalmazni.

A mi oláhunk ekkor magára emelt karddal kezében parancsoló hangon szól fegyvertársaihoz, hogy nyisanak számunkra utat azonnal, mert a ki tovább is utunkat meri állani ő azt leszurja, vagy ketté vágja.

Emberünk ilyen határozott fellépésére, a fegyveres oláhok számunkra csakugyan utat nyitnak s ő nekünk oláh nyelven „indulj“ parancsol. Megis indulunk. Az oláhok elmaradtak tőlünk mindannyian, csak ez az egy ember kísért folyton kivont karddal kezeiben, néha jó nagyokat dölingezve s hol előttünk, hol utánunk de mindig közelünkben haladva Tövís felé.

Mikor fegyveres oláhokat látott felénk közeledni,

um hirneves professorai, sirjánál ródtak le a kegyelet adóját. I. öte Lajos sirjánál Jónás Bálint k-borsai pap és Keresztes József sirjánál Pál Károly m.-vásárhelyi tanár tartottak szép beszédeket, s helyeztek koszorúkat a sírokra. Később szép társas vacsora volt a „Két hattyu“ szállodában, mely a késő éjszakába nyult be.

Levelezés.

Vizakna 1890. szept. 3.

Vizakna város képviselőtestületének választott tagjai közül többeknek lejárt megbízatási ideje. Helyük betöltésére az alispán ur f. hó 1-én tűzvénki, személyesen megjelent a választás vezetésére. Aa érdeklődés elég nagy volt; beadott ugyanis összesen 107 szavazat ebből 106 szavazatot kaptak: Gajzago Tivadar, Kremiczki Amand, Daboezi Lajos, Bogáti Zsigmond, Balika Ferencz, Himler, András Greavu Juon id, Matei Iszaila, Oprisor Juon Domnár, Kosokár Dumitru, Mundreán Jon, Gligor, Bogáti Péter Jozsef. Kik rendes tagokká meg választottak. azonkívül póttagokká választottak 206 szavazattal: Zöldi Péter Bogáti Jozsef ifj, Kovács István ifj, Hermeczi György Luka Juon Denila, és 78 szavazatra hatodik póttagnak megválasztott Baltes Juon Demian.

A választó polgárok szép számban jelentek meg és a legszebb egyetértésben gyakorolták választói jogukat, ami nagyon megkönyítette a szavazat össze számítás munkáját.

A román választó polgárok is szép számmal jelentek meg és mint régen a magyarokkal; egyet-értőleg gyakorolták választói jogukat, daczára egyes kori fesusok „pazsivitáye“ jelszavának. (NB. azért „pazsivitáye“ mert „minoritáye.“)

A választás eredménye polgáraink körében teljes meglepetést keltett, most már csend és béke uralkodik és mindenki a magadolga után lát. mig jön s tisztujítás nagynapja „dies illa dies irae!“ A befejezett választási alkutus után városunk intelligentiája köréből többen vacsorára gyűltek össze az alispán ur körébe ki méltán kinyerte a választók tiszteletét.

V.

VEGYES HIREK.

— A megyei bizottság közgyűlése valószínűleg f. hó 30-án lesz.

— A m. bizottság legtöbb adót fizetőinek 1891 évi névjegyke összeállítás alatt van. Figyelmeztetnek mindazok, kik az 1889. 21. törvényezikk 26. §. értelmében adójukat kétszeresen kívánják számíttatni, hogy eziránti kérelmüket f. hó 19-ig adják be az igazoló választmány elé.

— Hymen. B. Bánffy Kázmér, nagyenyedi j. szolgabíró és tart. huszárhadnagy f. hó 10-én tartja esküvőjét Tarcsafalván Pálffy Marie k.-al tarcsfalvi Pálffy Dénes és neje B. Bánffy Jozefina kedves leányával. Fogadják szerencse kívánatainkat.

ez pedig utazásunk folytán még többször megtörtént, messziről kiáltotta, hogy ezen embereket ne bántás, mert az ő örözetére vannak bizva. Ezen szavai közben kardját fenyegetőleg mutatta nekik.

Vége késő alkonyatban, a fáradtság, hideg és izgalom miatt végképp kimerülten elérünk Tövísre. A város végén jó emberünktől, életünk megmentőjétől elbucszunk, mitán neki, ha jól emlékszem 5 pengő frtot adtuk át fáradsága jutalma fejében.

Bucszás közben oláhunk beszédes lett. Ekkor mondta meg, hogy ő hidasi, lovas határ ő s tanítás végett lett a taborba rendelve. Nevét is megmondta de azt elfelejtettem.

Tövisen Tömös István (Stefán) fogadott minket, ki akkor Ductor néven a tövisi oláh határőr családok políciális ügyének felügyelője volt.

Ez a tisztos, értelmes, humanus oláh ember azonnal intézkedett, hogy ellegyünk szállásolva.

Majd jelentést tett megérkeztünk felől Szui nyi Pál határ őr lovas kapitányának, ki Tövísen állomásozott és ki Tömösnek megrendelte, hogy az enyedi menekülőknek személyenként, minden nap egy-egy fél font húst s ennek megfelelő kenyert osszon ki.

Szui nyi e mellett a katonai pénztárból pénzt is utalt ki számunkra a Tömös kezéhez, mit mi meg is kaptunk.

Tövísen ekkor jelentékeny számú császári katonaság állomásozott s a kis város csakhamar gyuródásig megtelt enyedi menekülőkkel.

A fegyveres oláhok is folyton vonultak keresztül Tövísen s tribunsik gyűlölködően viselték magukat velünk enyedi menekülőkkel szemben. Ennek bizonyosságául a sok eset közül megemlítek egyet.

A lovas határőr őrnagyi lakás közelében voltunk beszállásolva többen enyedi menekülők.

— Ünnepe a Bethlen főiskolában. E hó 4-én d. e. 10 órakor tartották az iskolai év megnyitását. Ezen napon volt kitűzve Lázár Istvánnak, a klasszika litteraturájára utjonnau választott tanárának székfoglalója is. Az ünnepély következő rendben folyt le: A gyűlékezet éneke s a főiskolai vonós zenekar szabatos, szép előadása után imát mondott Hegedűs János theol. professor. Ezután Zeyk József főgondnok megható meleg szavakban üjtíván fel az elhunyt Székely Ferencz kiváló tanári érdemeit s példányszerű egyéni jellemét: felhívta Lázár Istvánt székfoglaló értekezése megtartására. Az új tanár rokonszenves előadásban, széles körű ismerettel, ügyes szerkesztésben öt negyedórát tartó értekezést olvasott fel a CLASSICUS SZELLEMRŐL. Ismertette a régi görög és római nép szellemének — a klassicizmusnak — fejlődését; nyilatkozott az egyéni, családi és nemzeti életben, tudományban és művészetben; a testi és szellemi nevelés módjában és páratlan sikereiben. Az előadás végezte után Fogarasi Albert rector professor üdvözölte az új tanárt az előjáróság, a tanárkar és az ifjuság nevében kifejezést adva azon örömmel és reménnyel, hogy főiskolánk az elhunyt jelesek helyébe új erőt nyert. Majd az ifjusághoz intézett üdvözölő beszéddel az 1890-91-iki iskolai évet megnyitottnak nyilvánította. Meg kell említenünk, hogy az ünnepély idejének és sorrendjének hiányos közzététele miatt a városról és vidékről nem jelent meg akkora intelligens közönség, a mit máskor ilyen alkalommal megszoktak. Délután 2 órakor a gondnokok és tanárok társas ebédre gyűltek össze a Munkácsi vendéglőjében.

— A m.-igeni Emke által segélyezett iskola tanítónőjévé Szabó Ilonát választotta meg a iskolai gondnokság.

— Axentie Severu, recte Joane Rafiu Baciu az 1848-iki I. román legionak Prefectje, a cs. és kir. Ferencz József rendnek és az orosz III. oszt. Szent Anna rendnek vitéze, és a koronás érdem kereszttel megjutalmazott krakkói kis birtokos azt írja egy, 1890 évi július havában kelt, s a gör. kel. Főgyűlésmegyei könyvnyomdában Nagyszébenben, magyarul, gróf. Teleki Sándor ezredesnek írt „Válaszában“ tagadva, hogy ő lett volna N.-Enyed „Herostratesse“, ezt írja: „Elég az hozzá, Enyed égett egész éjjel, másnap reggel könnyes szemekkel és gyenge öltözetben menekültek az enyedik Csombordon át szállásom ablaka alatt, kiket én meglátván, kimentem közéjük és a Romániában megtakarított 200 drb. aranyból álló összes pénzemet köztük elosztottam.“ Mitán lapunk épen most közli a szomorú eset hiteles leírását, de ezen körülményről semmiféle adat, sem szóban sem írásban, tudomásunkra nem jutott, az igazság érdekében felhívjuk mindazon enyedi polgártársakat, kik ez esetről mint segélyezettek, vagy mint szemtanúk, vagy megbízható forrásból hallomás után tudnak, sziveskedjenek erről t. Szilágyi Farkas ev. ref. lelkész urat szóval, vagy írásban értesíteni. A szerkesztőség.

— A Bethlen főiskolával kapcsolatos elemi iskola első osztályába még mindig fölvehető a hatodik életévét betöltött kis fiúk. Az érdeket szülők szeptember hó 15-ikéig, mint a föl vétel határidejéig, igyekezzenek gyermekeiket intézetbe adni. Nagyenyed 1890. szept. 6. Nagy Lajos tanvezető tanár.

— Életbiztonság elleni merényletet követtek el ismeretlen tetesek f. hó 4-én d. e. Ompoiczánál Károly

Egyszer bejön hozzánk egy tribun, a krakkói gör. kat. pap*) s elkezd velünk gonyolódni.

Nekem hoeszu szakálom volt. Fogta magát a tisztelendő tribun, szakálomba csipeszkedett, annál fogva keményen ráta fejemet s közbe-közbe így szollott: „te is honvéd vagy kutya“.

Ezen jelenet láttára menekült társaim közül valamelyik átszalad Szui nyi kapitányhoz s a tribunok türehtelen maguk viseletéről előtte jelentést tesz.

A derék Szui nyi azonnal át is jött szállásunkra. A tribun papot még ott találta s mikor tudomására jött, hogy ez az ember mennyire gorombán, mennyire embertelenül viselte magát velünk szemben, tört magyar kifejtéssel*) így szollott a tribunhoz:

„Maga pap létére nem szegényli ezeket a szerencsétlen, fegyvertelen emberekkel szemben vitézkedni.

Tudja mit mondok magának: Most jönnek Torda felől a magyar honvédek, menjen maga tisztelendő ur azok elibe s előttük mutassa meg, hogy mennyire vitéz ember.“

Ezután további bántódásunk nem lett Tövísen. Szui nyi és Tömös éber figyelemmel Őrködtek, hogy ne bántson minket senki.

Szállásunk, élelmézésünk mindvégig tisztességes volt A kik ruházat nélkül menekültek Enyedről, azok ruhadarabokkal is ellettek látva.

(Folyt. köv.)

*) Trucza Péternek hívták a krakkói akkori gör. k. lelkészt egy közép természetű, szenvedélyes természetű ember volt. A magyarokat engesztelhetetlenül gyűlölte.

*) Szui nyi Pál olasz származásu ember volt. Magyarul elég jól megtanult ugyan, de a kifejtése idegen szerű volt mindvégig.

János me
menvén
rénylő, h
A deré
Gyulaféle

a belügy
hogy a tö
fogva Csa

völeg egy
vágatván,
az egyik
szükséges
nőkök sze
építészeti

23-án, az
tandó em
ményéről
90 kr, m
rultak a

(Segesvár
Gábor (I
Kohn Eli
2 frt. Fel
György m

1 frt, Ba
50 kr. Ja
Szegedi

50 kr. S
fehervári
szer Ödö

(Fehervár
Gyuláné
Baranyai

2 frt. Fe
Ladzió G
Vadadi 1

8 frt. K
Nevelits
Lipót 3

Tyukodi
Károly 1
Kis Káro

Lukátsi
adomány
tők, min
kiűk —

zóság hal
Kozma G
Károly el

ho 9-én
Felhivatn
tanonczta
iskola he

is inkább
kiadott n
rendelet
ladéktalan
rendeltet

órákor tū
midőn is
Ez alkalo
Csanádi

nal a tűz
jévéle az
közönség
vanitunk.

Dobolyi

E hó 4-én
nyitását. Ezen
zika litteratu-
a is. Az ün-
kezet éneke
előadása után
sor. Ezután
rakban ujtíván
ári érdemeit
Lázár Istvánt
tanár rokon-
tgyes szerke-
ott fel a CLA-
örög és romai
a k — fejlő-
zeti életben,
ellemi neve-
adás végezte
ölte az új ta-
névben ki-
hogy főisko-
rt. Majd az
1890—91-iki
g kell emlite-
jének hiányos
jelent meg
lyen alkalom-
okok és taná-
ndéglőjében.
iskola tani-
gondnokság.
atlu Baclu
es. és kir. Fe-
Szent Anna
tel megjutal-
90 évi július
könyvnyom-
ri Sandor ez-
lett volna
hozza, Enyed
zemekkel és
Csombordon
a. kimentem
drb. arany-
m. Miután
ales leírását,
szóban sem
és érdekében
ik ez esetről
agy megbiz-
tedjenek erről
al, vagy irás-
elemi iskola
odik életvö-
ptember hó
zzenek gyer-
zept. 6. Nagy
et követtek
sznál Károly
trakkói gör.
agát a tisz-
nál fogva ke-
lott: „te is
közül vala-
unok türhet-
lááunkra. A
mására jött,
nyire ember-
magyar ki-
a szeren-
zkedni.
nek Torda
ztelendő ur
nyire vitéz
visen. Szui-
gy ne bánt-
teséges volt
azok ruha-
k. lelkest
A magyaro-
Magyarul elég
tudóvág.

János megyei utmester ellen, ki a zalathnai utvonala
menvén hivatalos küldetésbenlesből úgy lötte meg a me-
rénylő, hogy a golyó lábát érve vastag husába furdott.
A derék utbiztost Köblös Mik-losné szállította be
Gyulafehérvárra orvosi kezelést végett

— **Abrudbánya város képviselő testület működését**
a belügyminiszter felügyesztette s az alispánt rendelte ki,
hogy a törvény által előírt intézkedéseket teljesítse, minél-
fogva Csató alispán f. hó 5-én el is utazott.

— **Az abrudbányai katonai laktanya tudvalo-
vőleg egy hegyrejtő épül.** A hegyoldal lépcsőzetesen le-
vágatván, a laza talaj megrededezve megindult, úgy hogy
az egyik épület veszélyeztetvén, védőfalak építése vált
szükségesse, minél fogva a katonai és kir. építészeti mér-
nökök szakértői vélemény adására sürgősen felkértek az
építészeti bizottság által.

— **Nyilvános számadás a Sárdon folyó év aug.**
23-án, az 1848-ban elvérzett honfak közös sírjára álli-
tandó emlékszóbor javára rendezett tánczvizgalom ered-
ményéről. Összes bevétel: 209 frt 40 kr. Kiadás 73 frt
90 kr, másad tiszta jövedelem 135 frt 50 kr. Ehez já-
rultak a távolból szives koldeményekkel: Kozma Albert
(Segesvár) 5 frt. Hegyesi Viktor (Brasso) 3 frt. Zeyk
Gábor (Diód) 2 frt. Kozma Imre (Fehértomlom) 2 frt.
Kohn Elias 1 frt. Körner Ignác 1 frt. id. Jónás Adolf
2 frt. Fehér György 1 frt. Dr. Náthán Bernát 1 frt. Pap
György nyomdász 50 kr. Mendel Manó 10 frt. Jónás Adolf
1 frt, Barueh 50 kr. ifj. Jónás Adolf 1 frt. Moskovics
50 kr. Jakabfi Albert 1 frt. Jokszmán 1 frt. 50. hr.
Szegedi Zsigmond 1 frt. 50 kr. Deutsch Lázár 50 kr.
50. kr. Schvartz 50 kr. Novák Ferenc 2 frt. A Gyula-
fehérvári takarékpénztár 5 frt. Izekutz János 1 frt, Hei-
szer Ödön 1 frt. Springer Dávid 2 frt. Veisz Berná 1 frt.
(Fehérvár) Ajtai Bálint (Igen) 1 frt. Bedőházi Béla
(Czelna) 2 frt. Dezső Zsigmond (Nagynyed) 1 frt. Nagy
Gyuláné (Nagynyed) 5 frt. Jánki Lajos (Igen) 3 frt.
Baranyai László (Borbád) 1 frt, Czövek Robert (Sárd)
2 frt. Felülfizettek; Özv. Hegyesi L. potné 1 frt. Vadadi
László 1 frt. Bitai Ferenc 50 kr. Hall Jenő 50 kr.
Vadadi Gergely 1 frt. Szöllősy Károly 3 frt. Kozma Gyula
8 frt. Kováts Árpád 20 kr. Szaevvai Zsigmond 20 kr.
Nevelits Kálmán 20 kr. Szöllősy Elek 20 kr. Bürger
Lipót 4 frt. N. N. 3 frt. Molnár Karol 2 frt. Köblös
Miklos 3 frt. Dr. Téri Ödön 2 frt. Incze Sándor 50 kr.
Tyukodi Lajos 1 frt. 60 kr. Drottár Nihály 3 frt. Imreh
Károly 1 frt. Kontz Albert 1 frt. Balogh Vilmos 1 frt.
Kis Károly 50 kr. Sükösd Gerő 1 frt. Szász József 3 frt.
Lukátsfi Viktor 50 kr. Fogadják mind a távolból szives
adományaikkal megemlékezők, mind a tisztelt felülfizet-
tők, mind a tánczvizgalom becses megjelenésükkel élén-
kítők — a nemes és kegyeltes ezől nevében a rende-
zéség hálásjéa mély köszönetét. Kelt Sárdon 1890 aug 28.
Kozma Gyula elnök. O. Veres Sándor pénztáros. Szöllősy
Károly ellenőr.

— **A Nagynyed-i alsófoku iparos iskola folyo**
ho 9-én meg nyilik a mikor a tanítás is kezdetét veendi
Felhivatnak azért s egyszersmind figyelmeztetnek a
tanoneztartó iparos urak, jelzett időig tanonezaitkat (: az
iskola helyiségeben): beírtni, — és az iskolába annyival
is inkább rendesen feljírtni, — mert a legujabban
kiadott nagyméltóságú vallás és közoktatási mk: minister
rendelet folytán a mulasztó tanoneztartó iparos urak ha-
ladéktalanul kérdőre vonatni, illetőleg megbüntettetnek
rendelteknek.

— **Közönet nyilváníttás.** Folyó hó 29-én déli 12
órákor tűz támadt Kiskereké községben vigyázatlanságból,
midőn is elégett 3 gazda összes vagyona, a kár 2227 frt.
Ez alkalommal Sz. Csanádi Solutin Flavius úr ki a Sz.
Csanádi határon volt a tanyájánál a tűz kiütés után azon-
nal a tűz sérthelyén megjelent kéznél volt tűzfeckendő-
jévéls a oltásnál tevékenyen közre működött, miért is a
közönség nevében nevezett úrnak hálás köszönetet nyil-
vanitunk. Az előjáróság Kiskereken 1890 aug hó 31-én
Dobolyi Sándor körjegyző.

CSARNOK.

A viszontlátás ünnepén.

Viszontlátásra jöttünk újra össze,
Az „alma mater” édes kebelén
Huszonkét évnek röpké szárnyalásán
Egy szép időszak képe leng felém.
Egy szép idő, mely elrepült a multba,
Egy szép idő mely szívben egybeköt,
Emlékezetnek fátylóját meggyújtva
Megállók a lejárt idő előtt.

Huszonkét éve, hogy a tanodában,
A tanteremben még együtt valánk.
Az ismeretlen terjedő sugára
Fényét lövelve itt árada ránk.
Itt véstük szívbe azt a fogadalmat,
Hogy évek multán még találkozzunk
Barátságunknak őszertart hatalma,
S im újra nyitva drága templomunk.

Itt áldozunk a szeretet tűzével,
Az ismeretlen szerzett kincsekért.
Légy üdvözölve szent ősi csarnok,
A sikerért mit köblünk itt elért!

Légy üdvözölve vallás imolája,
Hogy kebleinkbe irtad a hitet,
Mely a tudásnak meggyült porszeméből
Örök Siont, templomot épített!

Légy üdvözölve lelkünk sziklavára,
Melyben a hit, remény és szeretet,
A tudománynak fényvilága mellett,
Írányt jelölt, előre vezetett!
„Istentimádni és embert szeretni”
Hitünknek ez képezte sarkkövét!
Reményeinknek játszi déli bábját,
Az ifjuság álmai itt szövék.

Innen menénk az élet tengerére,
Ugy hányt-vetett a zajgó oceán
Nem érkezett el mindnyájunk a partra,
A létszámból hiányzik egy nehány.
Legjobbainkból kért osztályt a végzet,
Dus aratást végzett a zord halál.
Szent kegyelmben áldozunk nevének
S szívünkben az emlék oltára áll.

A kegyelet, a hála ünnepele,
E drága nap, az emlék ünnepeünk.
A bűt temetve, a reményt fölfitve,
Tört, áldomást ma együtt ültetünk.
Fátyolt tegyük a bánat éjjele,
Örömsugár virradjon itt felénk!
Öröme hát, kik itt ma összegyűltünk,
Hol egykoron szellem-kincset nyerünk!

Légy üdvözölve szellem kineiseinknek,
Örök forrása, lelki-temploma!
Kik itt nyerők az üdvöt, lelki tápot,
Jóságodat nem feledjük soha!
Hálátlanságnak átkos fegyverével,
Ne bántsa senki ezt az őt falat,
Melynek körében éledet a szellem,
S a tudomány oltára feun maradt!!

Légy hát égtől mindörökké áldva,
Muzsák örök temploma: Nagynyed!
Bethlen Gábornak ősi örökében;
Világítson örökre szellemed!
Az Örhely áljón éber őrt feletted,
S ha földedet őök megszentelék:
Hazátszeretve, lelki tisztaságban,
Védjént tovább a hálás nemzedék!

Kerekes Sámuel.

Telepáthia.

A biblia szerint Isten hat napok alatt teremtette a
világot . . . Nos! elvégre nincs benne valószínűtlenség,
ha egy ily nap alatt egy fejlődési karszak ezredéit ért-
jük. De hát hogyan? Ez a földvilág csak úgy cseppent
ide magától? Természetesen . . . De honnan? . . . Ki
tudja ezt? . . . Talán . . . Mégis! . . .

Alattunk, felettünk, oldal és mindenütt egy roppant,
nagy világító test van: a nap. Ha nem ebből állot elő a
földvilág, úgy más okra az emberi gondolkodás vissza-
menni nem képes. Azon a milliárdnyi csillagtestek, mik
tisztá estéken gyémántugarakat lövelnek reánk, a láng-
sávo lyu meteorok, mik sziporkázó haraggal ragyognak be
a végtelen űrt, az üstökösök stb. stb., mind, mind a nap-
ból állhatnak elő. Az az óriási égi test egykor még óriá-
sabb volt, mint ma.

A teremtő erőnek egy „legyen” szavára széthányta
külső burkolatát, és akkor . . . akkor tűzben lángolt a
mindenség. Isteneknek való látvány lehetett az . . . A
mi földünk is, mint egy alaktalanul égő pokol rohant
tova az űrben a lökerőtől hajtva mig egyszer ugyanazon
lökerő azt mondta: ne tovább, és akkor nem megállott,
hanem elkezdett ömaga körül forogni, érthető okok foly-
tán nyugatról keletré. A forgás következtében az alak-
talan földtömeg alakot öltött, majd közepén kidombo-
rodott, Két vége pedig belapult . . .

E forgás alatt a föld izzó anyaga vesztett meleg-
ségéből, és a mily mértékben hullt ki, oly mértékben
lassudott körforgása is, mig végre egy bizonyos erőtől
hajtott egyenletes mozgást vett fel. Ezután lett az első
élet a földön. Hát a két végső ponttal mi történt? Meg-
fagyott, mert helyzeténél fogva soha a nap felé nem
fordulhatott, így nélkülözte annak éltető melegét, mely-
nek sugarai is csak harántékos vonalban suhantak el
felette. Az a belső tűz is kialudt, mivel az egyes részek
ugyanannyi idő alatt sokkal kisebb kört irtak le, mint a
középső nagyobbak. Tehát ott nincs élet! . . . Vajjon? . . .
Vajjon nincs-e a földnek más éltető ereje melegségén
kívül, mely hogy ha kivész, előáll az a másik? Vajjon?!

A gyertya fénye sáppadag fényben derring . . .
Éjjél van, vagy talán már el is mult . . . Bágadt va-
gyok . . .

Virágos réten sétáltam; nagyon szép volt az est
A fülemile csattogott a rekotnye aján; a szentjánosbogár
ott vilogott a fűben mozdulatlanul. Fenn az égen miriád
csillaglamps elöttem, e sarkcsillag titokzatos fényben,
Egyszer csak kigyul az északi ég, mintha óriások teri-
tenék rá tülepedőiket. A hold ezüstfénye pirosra válto-
zott: ég a világ . . . Aztán repültem a gondolatnál
sebesebben az égő táj felé, majd bele, ott estem lefelé
testemben tikkasztó hőséggel . . .

Talajt éreztem lábaim alatt, eltűnt az északi pír;
egy fehérfényű ország földén állottam, előttem a végtelen
zona, mit alig szakít meg itt-ott egy-egy magányosan
álló domb. Bárhova nézek, mindenütt az emberi kéz mun-
kájának áldásos nyoma. A lég balzsamos illattal telített!
itt mellettem egy virágoeska még most bontja ki gyöngéd
bimbóit, mig a másíkról már hamvaskék gyümölcs mosolyog
reám. Itt! itt a tavasz a nyárral ölelkezik, az ősz enyhe
melege elolvasztja a tél jégbillinceit.

Ez a paradicsom, — mormolám.
Nem ez Delejország, — mondja egy hang.
Meg fordultam . . . Álom? Valóság? Nem ez va-
lóság.

Vagy talán egy égi tünemény: angyal? Talán a
pokol szülőtte csábos leányalakban? Az a hang! mintha
a kertek pompás lilioma szálana meg, mintha az angyal-
ok karából szakadt volna fülembe egy dallamos ak-
kord . . .

Ki vagy? — kérdém halkán.

Láthatod, egy leány.

Nem felelt, de szemei felcsillogtak, és olyan azok-
nak sötéte, mint egy kialudt pokol. Hozzám jött, vagy
nem is jött, hanem lebegett, és . . . és . . . megfogta
jobbamat. Lázongó vérem rögtön meghidegült. . . .

Ime, — monda és másik kezével egy távoli fény-
kupolára mutatott: — az ott a föld végpontja; abból a
kupból meleg villanydelej ömlik ki az ad ezen ország-
nak mindent. E föld alattunk kihűlt, de akkor aztán
megkezdte működését a delej. Az ott fenn a magasban,
az a ködburokba merült erőtelen fényű gömb, a nap.
Melege nincs.

A nap? Ily közel és melege nincs? . . .

Kinevetett. Az csak a nap családja képe, hát te nem
tudod a sugártörés törvényeit?

A vér arezomba szökött.

Tudom; — feleltem. De hát van e itt élet?

Csak kezemet szoritotta meg, elértettem, igen itt
van élet.

Hát az esőt honnan kapjátok? kérdém újra.

A tengerből a delej segítségével. Az vet e tájra oly
ezüstszínű fényt. Az adja a világosságot, azzal építjük
olvadt földanyagból a kristálypalotákat, azzal száutunk.
Ez az őt erő, mely soha ki nem hál, elvégez minden
munkát. A ntodaidat is ez fogja egykor éltetni. De hát
te mindezekről semmit sem tudsz? . . .

A feleletet kikerültem, hanem felébredt bennem a pap.
Van-e nekem vallásod leány? Van-e istened?

Az én valóság a becsület, az én istenem az örök-
erős delej. . . .

Pogány! . . .

Ujra kinevetett. Hát nekem van istened? — kérdé.

Van, itt szívemben és mindenütt. Annak neve: sze-
rető Atya. Hát a tiédnek? . . .

Gondos anya! . . . Az ápol, nevel, erőt ad, szívembe,
költözik éssoha el nem hagy. Ha az én szívemnek dolo-
janyja egyszer föllei a maga választott szívét, leve össze-
forr és soha el nem válik. nálunk nincs házasságtörés . . .

Hát a te szivednek van e ily deleje? — kérdé.

Megrázkodtam, de nyugodtan feleltem: nincs. . . .

Az én szívemben csak szeretet van. Ez pedig nem delej.

Nem mondasz igazat idegen ember. A te szived-
nek van egy más deleje, és annak neve, — fülembe
susogott, — annak neve: szerelem. . . . Jőj velem, ne-
menj haza, maradj itt.

Bűszkeségem felébredt.

Te leány, mi ad jogot nekéd arra, hogy fülembe
ezt susogd? Mi tudatja, véled az én szívemnek titkait? Te
tévész! . . .

Mi tudatja, azt kérded? Nos! hát a telepá-
thia. . . . Te talán ezt nem hiszed?

Óh, igen!

És mit tudat az véled? . . . Azt, hogy nálatok is
megvan a — papuskormány . . .

Hangos zörrenés. Felébredtem, Bitai zörgött.

„Tíz óra.”

Molnár Lőrincz

NYILTÉRT*)

Felhívás!

A földmiveléssel foglalkozó gazdaközönséget
tisztelettel figyelmeztetni van szerencsénk, hogy a
rohamosan érkezett megrendelések a mult sze-
zonban olyan munkakalmaz elé állítottak bennün-
ket, hogy csak erőfeszítéssel voltunk képesek a
gazdaközönség kívánalmának eleget tenni. Ezt
szemelőtt tartva szükségesnek tartjuk már most
jó előre azzal a tisztellettjes figyelmeztetéssel já-
rulni a nagyérdemű gazdaközönséghez méltóztas-
sanak ezentul megrendeléseikkel beuinket a kellő
időben megtisztelni, hogy a szállítás pontos ha-
táridejét betarthatassuk és elősegíthessük, hogy a
*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

szükséges gazdasági eszközök a gazda rendelkezésére idejében kéznél legyenek

Tisztelettel Az „Első magyar gazd. gépgyár t. társaság” üzletvezetősége Budapest, külső váci-ut 7. szám.

Felelős szerkesztőség: Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN. Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

Farbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 7.65 per Meter — glatt und gemustert (ca 2500 versch. Farben und Dessins) vers. roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant) Zürich. Muster umgehend. Brief kosten 10 kr. Porto. (3)

Sz. 1829/889 tkvi Arverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által ügyvéd Patitia Rubinnak Trucza Tódor és Miculai, mint a Trucza Biri szül. Kardos örökösei elleni végrehajtási ügyben végrehajtató kerelmére a végrehajtási árverés 200 forint tökéletesítésének 1885 évi február 9-től járó 8% kamatai, 11 frt 50 kr. perbeli már megállapított, valamint a jelenlegi 6 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedők Trucza Tódor és Miculainak a magyar-boros-boesardi I. rész 27. sz. tjkben A + 1-5. 9. 12. és 14. rsz. alatti ingatlanaira 917 frt megállapított kikiáltási árban, elrendelte.

Az árverés 1890. szeptember 22-ik napján d. e. 10 órakor Magyar-Boros-Boesárd község házában fog megtartatni. Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban letenni. Vevő köteles a vételart az árverés jogerőre válta után 2 egyenlő részben 30, 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnál és M-B-Boesárd község előljárásiágánál tekinthetők meg. A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság. Nagyenyed 1890. március 24-én Vinczenti, kir. aljbíró.

3091/890. tkvi. Arverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által „Abina” n-szebeni takarékpénztár végrehajtónak Baba Mihaila és Rád Lúpsu elleni végrehajtási ügyben végrehajtató kerelmére a végrehajtási árverés 187 frt 04 kr. tökéletesítésének, ennek 1889. márcz. hó 18-ik napjától járó 6% kamatai 19 frt 65 kr. perbeli 7 frt 65 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Baba Mihailának a karácsonfalvi 72. sz. tjkben A + 12-21. rsz. a. ingatlanaira 1007 frt, és Rád Lúpsunak a karácsonfalvi 61. tjkben A + 1-3. b-9. rendsz. alatt ingatlanaira 292 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte. Az árverés 1890. évi október 3-ik napján délelőtti 10 órakor Karácsonfalva községében fog megtartatni. Arverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy ovadék képes értékpapirban letenni. Vevő köteles a vételart az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részben 15, 30, 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnál és Karácsonfalva község előljárásiágánál tekinthetők meg. A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság. Nagyenyed, 1890. május 31-én. Vinczenti, kir. aljbíró.

1139/1890. tkvi. Arverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által a n-szebeni „Albina” takarékpénztár végrehajtónak Bogdán Vaszi-lie lui Jakab s társai elleni végrehajtási ügyben, végrehajtató kerelmére a végrehajtási árverés 501 frt 78 kr. tökéletesítésének és ennek 1889. évi május 13-tól járó 6% kamatai 5 frt 30 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 4 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Bogdán Vaszi-lie lui Jakabnak a veresegyházi 57. sz. tjkben A + 1. 2. 3. 6. 7. 9. 13. 16-18. rendsz. a. ingatlanaira 541 frt és Deák Szimionnak, illetve jogutóda Deák Illiának a veresegyházi 68. sz. tjkben A + 1. 6. 9. 11. 13. 14. és 16 rsz. ingatlanaira 342 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte. Az árverés 1890. évi október hó 1. napjának délelőtti 10 órakor Veresegyház községében fog megtartatni. Arverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben vagy ovadékképes érték papirban letenni. Vevő köteles a vételart az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részben 15 30 és 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál és Veresegyház község előljárásiágánál tekinthetők meg. A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság. Nagyenyed, 1890. március 10. Vinczenti, kir. aljbíró.

Sz. 599-90. polg. Arverési hirdetés.

Alólt kir. bir. kiküldött ezennel közhírré teszi, miszerint a marosújvári kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által elrendelt és kiküldött végzése folytán Blaskovics Béláné Deési Anna végrehajtató részére m-esestve Pava V. Elek ügyvéd végrehajtást szenvedő ellen 465 frt 98 kr. o. é. tőke s járulékaik iránt kielégítés képpen 1890. évi május 6-án bíróság foglalt és 1288 frtba becsült ingóságokra a marosújvári kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által elrendelt és kiküldött végzése folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében Stehló Kornél ügyvéd végrehajtató képviselő irásbeli jelentkezésére a még eddig fenn álló 465 frt 98 kr. tőke, ennek 1886. évi március 25-ik napjától járó 6% kamatai s az eddig 61 frt 32 krban megállapított költségek iránt 599 sz. végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók és felülfoglaltatók javára is, amennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára az árverésnek M-Cesztve községben, végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határnapul 1890. szeptember 29-ik napjának d. e. 10 órája kitűzték, a mikor a bíróság lefoglalt mintegy 35 szekérvény széná és 8 darab jármos ökr legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 108 szakaszában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén becsáron alól is elfognak adatni. Egyszermind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi igényjelentéseiket a felhozott t. cz. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólt kiküldött végrehajtónál vagy irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a később beadott igények a törvényes eljárás akadályozni nem fogják. Kelt Marosújvárt 1890. augusztus 31. Baranyai Mihály, kir. bir. kiküldött.

242-1890. szám. Arverési hirdetés.

Alólt kir. bir. kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balázsfalvi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által elrendelt és kiküldött végzése folytán a helyszínen, vagyis Farkastelkén alperesek lakásaiknál leendő eszközzésére 1890. szeptember hó 17-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alólt kiküldötnék vagy irásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. Felülfoglaltató javára az árverés csak Ávrám Vaszi-lie ellen fogantatottatik. A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Balázsfalván, 1890. évi augusztus 31-ik napján. That György, kir. bírósági végrehajtó.

Szám 663-90. tkvi. Arverési hirdetés.

Az abrudbányai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által közhírré tették, hogy Iván Todora férj. Pasca Todor lui Niculajné végrehajtónak, Iván Nikuláj lui Petru hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 120 frt tőke s 60 frt után 1885. ápril 26-tól járó 6% kamatai, 29 frt 83 kr eddigi és ezutáni költségek s járulékaik behajtása végett a topánfalvi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által elrendelt és kiküldött végzése folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében Stehló Kornél ügyvéd végrehajtató képviselő irásbeli jelentkezésére a még eddig fenn álló 465 frt 98 kr. tőke, ennek 1886. évi március 25-ik napjától járó 6% kamatai s az eddig 61 frt 32 krban megállapított költségek iránt 599 sz. végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók és felülfoglaltatók javára is, amennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára az árverésnek M-Cesztve községben, végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határnapul 1890. szeptember 29-ik napjának d. e. 10 órája kitűzték, a mikor a bíróság lefoglalt mintegy 35 szekérvény széná és 8 darab jármos ökr legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 108 szakaszában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén becsáron alól is elfognak adatni. Egyszermind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi igényjelentéseiket a felhozott t. cz. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólt kiküldött végrehajtónál vagy irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a később beadott igények a törvényes eljárás akadályozni nem fogják. Kelt Marosújvárt 1890. augusztus 31. Baranyai Mihály, kir. bir. kiküldött.

Kereset 4-6. Egy bankintézet keres mindenütt egyenleket, törvényileg engedélyezett sorjegyek részletfizetés melletti eladására. Igen előnyös jutalék feltételek. Ajánlatok B. J. jegy alatt Goldberger a. V. hirdetés irodájához, Budapest, váci-utca 9. sz. — intézendők.

Szám 3092/890. tkvi. Arverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által az „Albina” takarékpénztár végrehajtónak Demian Stefan elleni végrehajtási ügyben végrehajtató kerelmére a végrehajtási árverés 26 frt 40 kr. tökéletesítésének és ennek 1888. évi ápril hó 1. napjától járó 6% kamata, 5 frt 50 kr. perbeli 4 frt 40 kr. végrehajtási már megállapított, valamint a jelenlegi 5 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Demian Stefanak a karácsonfalvi 15 számú tjkben A + 1-8 rendszám alatti ingatlanaira 1051. frt megállapított kikiáltási árban elrendelte. Az árverés 1890-ik évi október 6-ik napján d. e. 10 órakor Karácsonfalva községben fog megtartatni. Arverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy ovadék képes értékpapirban letenni. Vevő köteles a vételart az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részben 15 30 és 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnál és Karácsonfalva községe előljárásiágánál tekinthetők meg. A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság. Nagyenyed, 1890. május 3. Vinczenti, kir. aljbíró.

Legyen meggyőződve, hogy a Zacherlin valóban a legjobb szer minden rovar ellen. KAPHATÓ: Nagyenyeden Winkler János urnál. Gy.-Fehérvárt Mihelyes Zsigm. urnál. Cirner J. József „ Jakabffy Albert „ Bisztricsány Lajos „ Fröhlich Gyula „ Balázsfalván Sinberger Salamon „ Tövisen Slafkovich Jácint „ Heiszkovits Leopold „

Szerkesztő Nag A KIADÓ Lap szellőző közelmé Kiadó Wokál János az előfizetés bérmentes Kéziratok

Az E. Miért ne dön még ann annak, miszer vagyunk; dac nemzeti király félreismerhetle legjobbjai vá szellemi előhá szivű király dekeinket, — teljesen egyve partikuláriszm alul, — sem ségek egy ré zet részint m államba: a n nem tudta igaz, valódi népeit, mond Bulgáriát; m e téren, de a deni kell, — nek magunka

Az E. M. böző vidékei hogy belássu gyar államna teni kell; lát mult annyi sa uj életre ke győz meg. Be res és sikerre egy csapással soha sem leh

T. Elett Magy Hom Róz Telje Midé Zöld Hegy Hegy Min Virá Egée Daló Dios Erdő Örn Casak Boru Kinz Sorv És Rejt S b En Fel De Egy Üz Szé Öró És Fel